

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionslokalerne	2
2.	Rapportgennemgang.....	4
2.1.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	7
2.2.	Lægeundersøgelse	11
2.2.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	16
2.2.2.	Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald	18
2.2.3.	Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbr. til politistationen.....	19
2.3.	Oplysninger fra kriminalregistret	20
2.4.	Fremstilling og visitation mv.....	21
2.4.1.	Fremstilling.....	22
2.4.2.	Visitation mv.....	24
2.5.	Tilsyn.....	29
2.6.	Løsladelsestidspunktet.....	38
2.7.	Vejledning om klageadgang mv.....	38
3.	Opfølgning	39
4.	Underretning	39

Den 18. april 2002 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen i Fredericia. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Fredericia og Justitsministeriet med henblik på at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til.

Jeg har ikke modtaget bemærkninger.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i underetagen i politigården som er en forholdsvis ny politigård i Fredericia (bygget omkring 1989).

Indgang til detentionen sker fra politistationens baggård gennem en kælder. Det er ikke muligt for udenforstående at overvære indbringelsen af den tilbageholdte.

Visitationslokalet har et rundt vindue og er indrettet med en skranke, et (tomt) reolsystem, en opslagstavle, en vægtefon og ni aflåselige metalskabe til detentionsanbragtes effekter. Der er desuden et forhæng, så lokalet kan opdeles i to rum.

Lokalet er kameraovervåget, og det blev oplyst at den vagthavende når den vagthavende ikke overvåger visitationen fysisk, følger med via kameraet fra den vagthavendes plads i stueetagen.

På en hylde under skranken lå der bl.a. et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling ("Hvor går du hen, når du går ud?"). Det blev oplyst at denne vejledning tilbydes alle de detentionsanbragte når de forlader politistationen, men at ikke alle ønsker at tage imod den. Der er desuden vejledninger om anholdelse. Jeg henviser til mine bemærkninger under pkt. 2.7.

Detentionen består af fire detentionslokaler. Hvert lokale er ca. seks m². I lokalerne er der et rundt vindue med stålramme og forstærket glas. Der er dobbelte vinduesglas, og de yderste ruder er matterede. Der er gråmalet cementgulv med en rist. Væggene er hvidmalet. Der er en madras og et tæppe. På væggen er der en kaldeknop. I loftet er der højttalere, et indbygget kamera og en indbygget pære.

I tilslutning til detentionslokalerne er der toilet og bad.

Om de enkelte detentionslokaler bemærker jeg følgende:

Der er en del store ridsemærker på indersiden af døren til detentionslokale 1 – blandt andet er ordene "lille møgsvin" og "Jesus" meget tydeligt ridset i døren. På indersiden af glasset i indkigshullet i døren til detentionslokale 1 er mærker efter slag og ridser. Det er dog muligt at se gennem glasset.

Indersiden af døren til detentionslokale 2 er meget skæmmet af store ridsemærker. Der er blandt andet skrevet "ha ha" med store bogstaver, og der er tegnet flere hagekors. Også i glasset i indkigshullet til dette lokale er der ridser, men også her er det muligt at se gennem glasset. I nederste del af glasset i det runde vindue i detentionslokale 2 er der desuden en del mærker efter slag og ridser.

Den ene væg i detentionslokale 3 bærer præg af mærker efter spark eller lignende, og der er et mærke i væggen efter hærværk under kaldeknappen. Også ruden i dette lokale har en del mærker efter slag og ridser.

I glasset i indkigshullerne til detentionslokalerne 3 og 4 er der ridser, dog ikke så meget som i lokale 1 og 2, og det er muligt at se gennem glasset.

Detentionslokale 1 og 2 fremstår mest slidt, og det blev oplyst at disse lokaler benyttes mest. Alle detentionslokalerne fremstod dog pæne og rene.

Det forhold at der er ridsemærker mv., kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu, idet de tilbageholdte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. Sådanne genstande vil også kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til Kundgørelse II, nr. 55 af 27. juni 2001, § 13, stk. 3 (og før 1. august 2001 Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994, § 13, stk. 1) om detentionsanbringelse af berusede personer. Efter denne bestemmelse skal den tilbageholdte fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at også f.eks. lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Idet jeg går ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Det blev oplyst at kameraet i et af lokalerne var blevet udskiftet den forudgående weekend, og at et enkelt kamera gik i stykker dagen før inspektionen. De tekniske installationer blev afprøvet og fungerede i overensstemmelse med det oplyste. Den akustiske overvågning fungerede uden problemer.

Jeg går ud fra at politimesteren nu har udskiftet eller repareret det uvirksomme kamera.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de seneste 20 detentionsanbringelser forud for den 6. marts 2002. Jeg modtog herefter 20 detentionsrapporter med bilag (kopier) der vedrører perioden fra den 19. januar 2002 til og med den 4. marts 2002.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer der trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitechefen har i et følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Til kundgørelsen knytter sig som bilag 1 Rigspolitechefen blanket P152, detentionsrapporten. Ifølge Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 kan politikredsene – hvis dette ønskes på grund af lokale behov – udfærdige en lokal blanket som skal indeholde de samme oplysninger som blanket P152.

Den af Fredericia Politi anvendte detentionsrapport er en lokalt udfærdiget blanket. Den er inddelt i 3 afsnit.

I det første afsnit skal oplysninger om fremstilling for vagthavende angives. Herunder skal vagthavende angive sin vurdering af graden af den tilbageholdtes påvirkethed. Afsnittet indeholder også rubrikker til angivelse af om den tilbageholdte er blevet vejledt om retten til kontakt med pårørende mv. og i givet fald af hvem, og om der vedlægges udskrift fra kriminalregistret. Til sidst indeholder afsnittet en rubrik om oplysninger vedrørende lægetilkald.

Det andet afsnit i detentionsrapporten indeholder rubrikker til angivelse af den tilbageholdtes personlige oplysninger som f.eks. navn og adresse.

Det tredje og sidste afsnit indeholder rubrikker til angivelse af oplysninger om anholdelse, indbringelse, visitation, anholdte-effekter, anholdelses- og klagevejledning, løsladelse og kvittering for udlevering af anholdte-effekter. Nederst i afsnittet skal det angives hvorledes der er forholdt med den tilbageholdte. Her skal også oplysninger om lægetilsyn og lægens bemærkninger angives samt oplysninger om indsættelse af den tilbageholdte i detentionen.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved

et S. Tilsynsskemaet på bagsiden af den af Fredericia Politi udfærdigede detentionsrapport er (så godt som) identisk med det tilsynsskema der fremgår af bilag P152 til detentionskundgørelsen.

Den af Fredericia Politi udfærdigede detentionsrapport indeholder således de samme oplysninger som blanket P152, jf. Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001. For så vidt angår den nederste rubrik vedrørende foreløbig/endelig indsættelse henviser jeg til mine bemærkninger under pkt. 2.5.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. I ingen af de 20 blanketter som jeg modtog, er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Således er der f.eks. i 15 af de 20 tilfælde ikke i sket afkrydsning i rubrikken om hvorledes der blev forholdt med den tilbageholdte (overgivet til andre, indbragt til hospitalet, forsorgshjem eller lignende eller indsat i politiets detentioner). (Det fremgår imidlertid på anden måde af detentionsrapporterne at også disse tilbageholdte blev indsat i detentionen).

Det er beklageligt at der i intet tilfælde er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1.

Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten efter kundgørelsens § 22, stk. 1, overfor de relevante medarbejdere.

Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Der har i 3 tilfælde været tale om mere end én detentionsanbringelse i løbet af den samme dag. Det drejer sig om anbringelser den 24. februar, 3. marts og 4. marts 2002. Den 24. februar 2002 var 3 anbragt i detentionen, heraf 2 samtidig. Den 3. marts 2002 blev to anbragt i detentionen, hvilket foregik uden overlap. En anbringelse den 2. marts 2002 strakte sig dog tidsmæssigt ind over begge anbringelser den 3. marts 2002. 2 anbringelser den 4. marts foregik uden overlap.

Anbringelserne der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anholdelsen (tilbageholdelsen). I de tilfælde hvor der var flere anbringelser samme dag, men hvor kun den ene

nævnes, er datoen for anbringelsen suppleret med tidspunktet for anholdelsen eller indbringelsestidspunktet (i det ene tilfælde hvor anholdelsestidspunktet ikke er anført).

I 14 tilfælde er det i detentionsrapporten angivet hvilket af de fire lokaler der har været anvendt.

Af Politiets Statistik for 2001 (www.politi.dk) fremgår det at der dette år var 151 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Fredericia politikreds (mens 5 spirituspåvirkede personer blev indbragt til sygehuset og 47 bragt til hjemmet). 149 af de detentionsanbragte blev lægeundersøgt. (Af Politiets Statistik for 2000 fremgår det at der dette år var i alt 185 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Fredericia politikreds hvoraf 177 – eller ca. 95% – blev lægeundersøgt). Lægetilsyn er efter den nugældende kundgørelse obligatorisk i alle tilfælde (siden den 1. august 2001).

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af pågældende, og hvis politiet ud fra et ressource-synspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Fredericia politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse, og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4).

Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Under inspektionen blev det oplyst at detentionslokalerne samme dag kortvarigt havde været benyttet som venterum på grund af overbelægning af politistationens venterum.

I forbindelse med sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station 2 i København modtog jeg en udtalelse af 8. juli 2002 fra Rigspolitechefen der anførte at anvendelse af detentionerne som venterum er i overensstemmelse med detentionskundgørelsens § 2 "så længe der i hvert enkelt tilfælde er foretaget en konkret vurdering af, om venterumsanbringelse undtagelsesvis kan ske ved anbringelse i detentionen, samt at det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte". Justitsministeriet tilsluttede sig i en udtalelse af 9. august 2002 det af Rigspolitechefen anførte, og jeg tog i en opfølgingsrapport af 19. august 2002 det oplyste til efterretning.

Jeg beder politimesteren oplyse i hvilket omfang detentionslokalerne anvendes som venterum.

Det fremgår i 18 af de 20 tilfælde af detentionsrapporten at de pågældende var berusede. I 2 af de 18 tilfælde fremgår det dog ikke ved afkrydsning i rubrikkerne til angivelse af påvirkethed eller i den selvstændige rubrik "påvirket af alkohol", men af notat i rubrikken til angivelse af årsagen til anholdelsen hvor der er anført "Beruser" eller "Beruselse". I de 15 tilfælde hvor graden af påvirkethed er angivet, er det i 12 tilfælde angivet at pågældende var påvirket i middel grad, i 2 tilfælde i svær grad og i det sidste tilfælde i let grad. I 5 tilfælde er der sat kryds i den selvstændige rubrik "påvirket af alkohol". I yderligere ét tilfælde (dvs. udover de 15)

er der sat kryds i rubrikken ”Pgl. påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika).” I 8 tilfælde fremgår det (tillige) af lægeerklæringen at den pågældende var påvirket.

I de 4 tilfælde hvor rubrikken om påvirkethed i detentionsrapporten ikke er udfyldt, fremgår det i ét tilfælde af lægeerklæringen at den pågældende var påvirket.

Det er beklageligt at der i 4 tilfælde mangler afkrydsning i rubrikken om påvirkethed.

I de sidste 2 tilfælde (anbringelserne den 3. og 4. marts 2002, tilbageholdelse foretaget henholdsvis kl. 9.15 og 15.00) fremgår det ikke af rapporten om den pågældende var påvirket af alkohol og/eller andre berusende og/eller bedøvende midler. Der er i rubrikken til angivelse af årsagen til tilbageholdelsen anført henholdsvis ”husspetakler” og ”BT + § 53”. Det fremgår dog af rapportererne at de pågældende blev lægeundersøgt, og at der har været tilsyn. Det fremgår endvidere af lægeerklæringen vedrørende anbringelsen den 3. marts at lægen vurderede den pågældende til at være ”middelebrieret”.

Jeg må gå ud fra at det er en fejl at det ikke fremgår af detentionsrapporten at de pågældende var berusede ved indbringelsen. Idet jeg går ud fra at der er tale om enkeltstående fejl, foretager jeg mig ikke noget i den anledning.

I disse 2 tilfælde er det ikke muligt at se om kundgørelsens § 2 har været overholdt. Jeg lægger (som det fremgår) imidlertid til grund at det er tilfældet.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde, herunder det til-

fælde hvor der alene var tale om påvirkning i let grad. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorvidt detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorgshjem eller lignende (nr. 3).

Jeg har nedenfor beskrevet min undersøgelse af overholdelsen af reglerne om lægeundersøgelse, fremstilling og visitation i de 20 tilfælde på en (forholdsvis) minutiøs måde, og jeg har stillet nogle spørgsmål. Jeg er opmærksom på at der er risiko for at rapporten bliver tilegnelsesmæssig vanskeligere, jo mere detaljeret undersøgelsen bliver beskrevet. Denne fremgangsmåde har imidlertid været nødvendig fordi mængden af de (i øvrigt obligatoriske) oplysninger i de 20 detentionsrapporter varierer vedrørende disse punkter, således som jeg allerede har været inde på i det indledende afsnit ovenfor.

Notaterne om tilsynet med de detentionsanbragte er i modsætning hertil mere ensartede (nærmere herom nedenfor under pkt. 2.5.). Jeg har derfor ment at kunne begrænse min beskrivelse af undersøgelsen på dette punkt til at angå de fejl som går igen i alle eller næsten alle 20 tilfælde, uden at jeg dog har kunnet gennemføre dette fuldt ud.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolicechefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolicechefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

I 12 tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn ved en nærmere angivet læge. I ét tilfælde fremgår det at den pågældende blev tilset på skadestuen, men hverken lægens navn, tidspunktet for undersøgelsen, eller lægens bemærkninger er angivet. Denne rapport medregnes ikke i det følgende, der således omfatter 19 tilfælde. Jeg har dog noteret mig at der skete lægetilsyn.

I én af de 12 rapporter fremgår alene lægens navn (angivet ved initialer) og således hverken dato eller klokkeslæt for undersøgelsen. Disse oplysninger fremgår dog af den vedlagte lægeerklæring. I et andet tilfælde mangler klokkeslæt for undersøgelsen hvilket dog også i dette tilfælde fremgår af den vedlagte lægeerklæring.

I de 7 tilfælde hvor det ikke af detentionsrapporten fremgår at der har været lægeundersøgelse, er detentionsrapporten i 5 tilfælde vedlagt udfyldte lægeerklæringer.

I de sidste 2 tilfælde fremgår det alene af tilsynsarket at der har været lægetilsyn. Heller ikke rubrikken om lægetilkald er udfyldt. I det ene af disse tilfælde (anbringelsen den 19. januar 2002) fremgår kun lægens efternavn af tilsynsarket. Det er således kun ved at sammenligne navnet med navnene på de øvrige detentionsrapporter og lægeerklæringer at jeg har kunnet konstatere at tilsynet skete ved en læge og ikke en polititjenestemand.

I 14 af de 19 tilfælde (anbringelsen den 27. februar 2002 hvor lægetilsynet foregik på skadestuen medregnes som nævnt ikke) foreligger der en lægeerklæring udfærdiget på blanket P153 (bilag 2 til detentionskundgørelsen). I 2 tilfælde uden lægeerklæring har lægen afgivet sine bemærkninger i rubrikken ”lægens bemærkninger” i rapporten.

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitietsfølgelbrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver bemærkninger i detentionsrapporten.

Jeg går ud fra at politimesteren vil foranledige at lægen – såfremt han/hun ønsker at afgive skriftlige bemærkninger – fremover (tillige) afgiver sine bemærkninger på blanket P153.

Jeg kan oplyse at jeg i min rapport vedrørende min inspektion af detentionen i Tønder af 26. august 2002 har anmodet Justitsministeren om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter alle bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med, herunder (enkeltstående) bemærkninger som ”kan detentionsanbringes”, ”ingen bemærkninger” og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved sådanne bemærkninger.

I 13 af de 14 tilfælde hvor lægeerklæring var vedlagt, er det angivet at lægeundersøgelsen fandt sted på politistationen. I ét tilfælde er stedet ikke angivet i erklæringen. Tilsynet er sket ved fem forskellige læger.

Ved de 3 anbringelser den 24. februar 2002 hvoraf 2 overlappede, foregik lægeundersøgelsen ved den samme læge. Det samme er tilfældet ved de 2 anbringelser den 3. marts 2002 samt anbringelsen den 2. februar der overlappede og ved de 2 anbringelser den 4. marts 2002. Der var tale om tre forskellige læger.

Der skal som nævnt gøres notat om tidspunktet for lægeundersøgelsen (kundgørelsens § 14, stk. 3).

Tidspunktet for lægeundersøgelsen er i 10 tilfælde angivet i detentionsrapporten, og i 7 af de 10 tilfælde er der vedhæftet lægeerklæring hvoraf tidspunktet også fremgår. Der er overensstemmelse mellem tidspunkterne i detentionsrapporterne og i lægeerklæringerne i alle tilfælde. Af de øvrige 9 tilfælde fremgår tidspunktet for lægetilsynet i 2 tilfælde alene af lægeerklæringen, og i 5 tilfælde både af lægeerklæringen og tilsynsskemaet. I 3 af disse 5 tilfælde er der 5 og 10 minutters forskel på tidspunktet i lægeerklæringen og i detentionsrapporten. Jeg går i disse 3 tilfælde ud fra at der er tale om at lægens og den tilsynsførendes ure ikke viste det samme, eller at den ene har noteret tidspunktet for undersøgelsens begyndelse og den anden tidspunktet for afslutningen. I de sidste 2 af de 9 tilfælde fremgår tidspunktet for lægetilsyn alene af tilsynsskemaet.

Da det er anført i kundgørelsens § 14, stk. 3, første pkt., at tidspunktet for lægeundersøgelse skal anføres i selve detentionsrapporten, og det ikke udtrykkeligt er anført at det ikke gælder hvis lægen udfærdiger en skriftlig erklæring hvoraf dette tidspunkt fremgår, er det min opfattelse at dette tidspunkt skal angives i detentionsrapporten selv om det fremgår af lægeerklæringen. Det er derfor beklageligt at det i 9 tilfælde ikke i detentionsrapporten er anført hvornår der skete lægetilsyn, jf. detentionskundgørelsens § 14, stk. 3.

I 8 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet – med angivelse af lægens efternavn eller fulde navn. I 7 af disse 8 tilfælde er der udfyldt lægeerklæring hvoraf lægens navn tillige fremgår. I 4 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet – ved angivelse af lægens

initialer. I 2 af disse 4 tilfælde fremgår lægens navn også af en vedhæftet lægeerklæring. I de øvrige 2 tilfælde er en lægeerklæring ikke vedhæftet. I det ene af disse 2 tilfælde fremgår lægens fulde navn dog af det afsnit i detentionsrapporten der vedrører lægetilkald og af tilsynsskemaet på bagsiden. De angivne initialer stemmer overens med det angivne navn. Af de resterende 7 tilfælde fremgår det i 5 tilfælde alene af lægeerklæringen hvem der forestod lægetilsynet. I ét af de 5 tilfælde er lægens navn dog tillige angivet i rapportens afsnit om lægetilkald. I de sidste 2 tilfælde fremgår det kun af tilsynsskemaet at der er foretaget lægetilsyn. Det ene tilfælde drejer sig om anbringelsen den 19. januar 2001 hvor der som nævnt ovenfor kun er nævnt lægens efternavn, således at man ikke umiddelbart kan konstatere om der er tale om en læge eller en tilsynsførende polititjenestemand.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at lægens navn skal anføres i detentionsrapporten selv om det fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Jeg bemærker dog at i de tilfælde hvor lægens navn fremgår af den vedlagte lægeerklæring, vil det være tilstrækkeligt at lægens initialer er angivet i detentionsrapporten. Det afgørende i den forbindelse er at det entydigt kan fastslås hvem der har forestået lægeundersøgelsen. Jeg har under disse omstændigheder ingen bemærkninger til at lægens identitet er angivet ved initialer i de 2 nævnte tilfælde hvor lægens navn fremgår af lægeerklæringen.

Derimod er det beklageligt at det i 7 tilfælde ikke – hverken med anførsel af lægens navn eller initialer – af detentionsrapporten fremgår hvem der forestod lægetilsynet. Jeg bemærker i den forbindelse at det efter min opfattelse ikke er tilstrækkeligt at lægens navn fremgår af rubrikken om lægetilkald.

Jeg beder Politimesteren i Fredericia oplyse om det i det tilfælde hvor alene lægens initialer fremgår er muligt entydigt at identificere den pågældende læge.

Rubrikken ”lægens bemærkninger” i detentionsrapporten er udfyldt i 16 af de 19 tilfælde. I 2 tilfælde er der angivet en bemærkning, mens der i det 3. tilfælde henvises til særskilt blanket.

I de 14 tilfælde hvor der er vedhæftet lægeerklæring, er alle relevante afsnit i erklæringen udfyldt, nogle mere udførligt end andre. I 9 tilfælde har lægen konkluderet at undersøgtes tilstand ikke skønnedes behandlingskrævende hvilket er markeret med et kryds i rubrikken ”a” i afsnittet ”konklusion”. I 3 af de resterende 5 tilfælde er der sat et minus i både rubrikken ”a” og ”b” (undersøgte bør umiddelbart undersøges yderligere). Lægen har i disse tilfælde bemærket henholdsvis at den undersøgte kan forblive i detentionen, at den undersøgte må søge skadestue ved fortsatte smerter, og i det sidste tilfælde at undersøgte har fået noget medicin at sove på. I de sidste 2 af de 5 tilfælde er der sat en streg i rubrik ”b”, mens der i rubrik ”a” er skrevet en bemærkning. Det bemærkes at det er den samme læge der har forestået lægeundersøgelsen i de nævnte 5 tilfælde. Henset til de nævnte bemærkninger og til at de anholdte er anbragt endeligt i detentionen, går jeg ud fra at lægen også i disse 5 tilfælde har ment at de undersøgtes tilstand ikke skønnedes behandlingskrævende.

Efter min opfattelse er det uhensigtsmæssigt at lægens vurdering ikke fremgår utvetydigt af afsnittet ”konklusion” i lægeerklæringen. Jeg går ud fra at politimesteren vil gøre de pågældende læger bekendt med min opfattelse.

I 10 tilfælde af de 14 tilfælde hvor der foreligger lægeerklæring er rubrikken ”fra politiet oplyses” ikke udfyldt. I ét af de 4 tilfælde hvor rubrikken er udfyldt er der dog alene tale om at anholdte har kvitteret for udlevering af effekter. I ingen af de 14 tilfælde er rubrikken ”eventuel måling af BAK” udfyldt. I 7 tilfælde har lægen anført supplerende bemærkninger i rubrikken konklusion, pkt. c. I 2 af disse tilfælde omhandlede bemærkningerne tilsyn. I det ene tilfælde (anbringelsen den 10. februar 2002) bemærkede lægen at undersøgte ”skal tilses i rummet hver ½ time”, og i det andet (anbringelsen den 19. februar 2002) bl.a. at undersøgte ”kan forbli-

ve i detentionen med skærpet observation”. Disse 2 tilfælde omtales nærmere under pkt. 2.5.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at der skal gøres notat i rubrikken om lægens bemærkninger i detentionsrapporten selv om de måtte fremgå af lægeerklæringen, jf. det ovenfor anførte. Det gælder efter min opfattelse også selv om lægen ikke har haft nogen bemærkninger idet dette så må angives i detentionsrapporten. Det er derfor beklageligt at der i ingen af de 14 tilfælde er gjort notat om lægens bemærkninger (eller manglen på samme).

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

I 12 af de 19 tilfælde (rapporten hvor lægeundersøgelsen skete på skadestuen medregnes ikke) er tidspunktet for tilkald af lægen ikke angivet i detentionsrapporten.

Dette er beklageligt.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen, jf. pkt. 2.2.2.).

Tidspunkt for tilkald af læge er som nævnt ikke angivet i 12 tilfælde. Den følgende gennemgang omfatter således kun 7 sager.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen.

I ét af de 7 tilfælde hvor tidspunkt for lægetilkald er oplyst, er der sket lægetilkald før indbringelsen. Det drejer sig om anbringelsen den 19. februar 2002, hvor tilkaldet skete 10 minutter før indbringelsen og samtidig med tilbageholdelsen.

I 2 tilfælde er tilkaldet sket henholdsvis 5 og 15 minutter efter indbringelsen.

I 4 tilfælde er tidspunktet for indbringelsen ikke oplyst. I 2 af disse 4 tilfælde er heller ikke tidspunkterne for visitation eller fremstilling for vagthavende oplyst. Lægetilkaldet er i disse tilfælde sket henholdsvis 9 og 30 minutter efter tilbageholdelsen. Det drejer sig om anbringelserne den 2. marts og den 4. marts 2002, hvor tilbageholdelsen skete kl. 15.

I de resterende 2 af de 4 tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen ikke er oplyst, er der sket lægetilkald henholdsvis 5 og 21 minutter efter fremstillingen for vagthavende.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse (og fremstilling) henviser jeg til pkt. 2.4. nedenfor.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Da der kun er tale om ét tilfælde hvor lægetilkaldet er sket 15 minutter efter indbringelsen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om hvorfor der i det nævnte tilfælde gik 21 minutter fra fremstillingen af den tilbageholdte til lægen blev tilkaldt.

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.2.1. har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens

følgebreve af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I de 12 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald ikke er oplyst, er lægetilsyn sket mellem 15 og 105 minutter efter indbringelsen. I 5 af de 12 tilfælde er der gået over en time fra indbringelsen til lægetilsynet. Jeg henviser for så vidt angår disse tilfælde til mine bemærkninger under pkt. 2.2.3.

I 6 af de 7 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald er oplyst, er lægetilsyn sket indenfor 30 minutter efter tilkaldet (fra 10 til 30 minutter efter tilkaldet). I ét tilfælde er lægetilsynet sket 2 minutter inden tilkaldet. Det drejer sig om anbringelsen den 26. januar 2002.

Jeg beder politimesteren oplyse hvorledes det i sidstnævnte tilfælde er muligt at lægetilsynet er foretaget før (eller sammenfaldende) med lægetilkaldet.

2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end 1 time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg som min endelige opfattelse at lægetilsyn som finder sted mere end 1 time efter indbringelsen, ikke er snarest muligt efter indbringelsen (mine opfølgingsrapporter

af 13. marts 2002). Selv om min endelige udtalelse herom er afgivet efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er den udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse idet disse inspektioner og dermed de sager der blev gennemgået i forbindelse hermed, lå forud for den nye kundgørelse. I denne kundgørelse var der, som nævnt under pkt. 2.2.1., ikke en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der, som nævnt dette sted, har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I 4 af i alt 19 tilfælde er tidspunktet for indbringelsen, som nævnt under pkt. 2.2.1., ikke oplyst. I 2 af disse tilfælde skete lægetilsyn henholdsvis 19 og 25 minutter efter fremstilling for vagthavende. I de sidste 2 tilfælde manglede både indbringelses- og fremstillingstidspunktet, og der er i disse tilfælde foretaget lægetilsyn henholdsvis 25 og 40 minutter efter tilbageholdelsen.

Som nævnt ovenfor under pkt. 2.2.2. er lægetilsyn i 12 tilfælde sket mellem 15 og 105 minutter efter indbringelsen. I de resterende 3 tilfælde skete lægetilsyn henholdsvis 15, 35 og 35 minutter efter indbringelsen.

I alt skete det i 5 tilfælde at der forløb mere end 1 time fra indbringelsen til lægetilsynet.

Det er min opfattelse at lægetilsyn foretaget senere end 1 time efter indbringelsen ikke er tilstrækkeligt hurtigt. Det er derfor beklageligt at der i 5 tilfælde gik længere end 1 time. Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilba-

geholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den (lokalt udfærdigede) fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Feltet er i intet tilfælde afkrydset, og der er heller ikke vedlagt udskrifter.

Det er beklageligt at der ikke er sket afkrydsning, og at udskrift fra kriminalregistret ikke er vedlagt rapporterne i noget tilfælde, jf. kundgørelsens §§ 22 og 13, stk. 2. Jeg henviser til min henstilling ovenfor under pkt. 2 om indskærpelse af notatpligten. Jeg går ud fra at politimesteren i den forbindelse tillige vil indskærpe pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret.

Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde er indhentet – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS. Efter kundgørelsens § 22, stk. 1, skal alle punkter i detentionsrapporten udfyldes og altså også tidspunktet for indbringelsen.

2.4.1. Fremstilling

I 12 af de 20 tilfælde er der gjort notat om alle 3 tidspunkter (tilbageholdelse, indbringelse og fremstilling). I 5 tilfælde mangler notat om ét af de nævnte tidspunkter og i 3 tilfælde om 2 af tidspunkterne.

I 4 tilfælde hvor der mangler notat om indbringelsestidspunktet mangler i 2 tilfælde også fremstillingstidspunkt. I det ene tilfælde hvor der mangler notat om tidspunkt for tilbageholdelse, mangler også tidspunkt for fremstilling. I 6 tilfælde mangler notat om tidspunkt for fremstilling. Heraf mangler som nævnt i 2 tilfælde endvidere tidspunkt for indbringelse.

Det er beklageligt at der i så mange tilfælde mangler notat om de 3 nævnte tidspunkter, jf. kundgørelsens §§ 8 og 22.

Jeg går ud fra at der også i de tilfælde hvor der ikke er notat herom, er sket fremstilling for vagthavende.

Af de 12 tilfælde hvor både indbringelses- og fremstillingstidspunktet (og tilbageholdelsestidspunktet) er noteret, er indbringelse og fremstilling sket samtidig i 4 tilfælde. I 5 tilfælde er fremstillingen sket mellem 2 og 15 minutter efter indbringelsen. I de resterende 3 af de 12 tilfælde er fremstilling sket henholdsvis 5, 10 og 10 minutter før indbringelsen. Det drejer sig om anbringelserne den 24. januar 2002, 10. februar 2002 og 24. februar 2002 (tilbageholdelse foretaget kl. 05.28)

Jeg beder politimesteren oplyse hvorledes det er muligt at fremstilling for vagthavende finder sted før indbringelsen.

I 4 af de resterende 8 tilfælde er der ikke notat om tidspunktet for indbringelsen, og det er derfor ikke umiddelbart muligt at se om fremstilling

er sket ”straks” ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8. Det fremgår dog i 2 tilfælde af rapportens øvrige oplysninger, at fremstilling for vagthavende skete 12 minutter efter tilbageholdelsen. Det drejer sig om anbringelserne den 26. januar 2002 og 24. februar 2002 (tilbageholdelse foretaget kl. 03.18). Af de øvrige 2 af de 4 tilfælde mangler som nævnt også fremstillingstidspunkt. I det ene tilfælde (anbringelsen den 2. marts 2002) fremgår det af tilsynsarket at den pågældende blev tilset i detentionen 15 minutter efter tilbageholdelsen, og i det andet tilfælde (anbringelsen den 4. marts 2002, tilbageholdelse foretaget kl. 15.00) fremgår det at den pågældende blev indsat i detentionen 20 minutter efter tilbageholdelsen.

I de sidste 4 tilfælde mangler fremstillingstidspunktet. I det ene tilfælde (anbringelsen den 19. januar 2002) fremgår det at den pågældende blev indbragt, visiteret og indsat i detentionen 10 minutter efter tilbageholdelsen. I det andet tilfælde (anbringelsen den 19. februar 2002) blev den pågældende visiteret samtidig med indbringelsen. Det fremgår af kundgørelsen at visitation skal ske inden indsættelse i detentionen og inden lægetilsyn, mens fremstilling skal ske straks.

Jeg beder politimesteren oplyse hvorledes indbringelse og visitation (og i det ene tilfælde tillige indsættelse i detentionen) kan ske samtidig når fremstilling for vagthavende forudsættes sket inden visitationen (anbringelserne den 19. januar 2002 og 19. februar 2002).

I det tredje tilfælde (anbringelsen den 21. januar 2002) fremgår det at den pågældende blev indsat i detentionen 10 minutter efter indbringelsen.

I det sidste tilfælde (anbringelsen den 3. marts 2002, indbragt kl. 01.20) fremgår hverken tidspunktet for tilbageholdelse, fremstilling eller indsættelse i detentionen. Det er derfor ikke umiddelbart muligt at se om der er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 8. Det fremgår dog at

visitationen er foretaget 5 minutter efter indbringelsen, og idet fremstilling for vagthavende ifølge kundgørelsen skal ske ”straks” efter ankomsten til politistationen, lægger jeg til grund at den pågældende er blevet fremstillet inden visitationen og således i overensstemmelse med kundgørelsens § 8.

2.4.2. Visitation mv.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt), og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

Kun i 3 af 20 tilfælde er det markeret efter hvilken bestemmelse visitationen skete. I 2 af disse 3 tilfælde er der sat kryds ved stk. 3, mens der i det sidste tilfælde er sat kryds i begge felter (både stk. 3 og 4).

Det er beklageligt at feltet til angivelse af efter hvilken bestemmelse visitation fandt sted, kun er udfyldt i 3 tilfælde, jf. kundgørelsens § 22.

I 2 af de 3 tilfælde er det angivet ved initialer hvem der foretog visitationen og tidspunktet herfor.

I yderligere 14 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitationen. I 11 af disse tilfælde er der dog kun angivet initialer, og tidspunktet for visitation er også kun angivet i 11 tilfælde.

I de resterende 3 af de 20 tilfælde er der hverken angivet tidspunkt for visitation eller navnet på den der foretog visitationen. I 2 af disse tilfælde fremgår det dog at den anholdte er frataget effekter (kontanter), og der er kvitteret for udlevering af disse. I det sidste tilfælde (anbringelsen den 21. januar 2002) er ingen af rubrikkerne vedrørende visitation og udlevering af effekterne udfyldt.

Det fremgår således i 19 af de 20 tilfælde at der er sket en visitation. Jeg går imidlertid ud fra at dette også er sket i det sidste tilfælde som jeg går ud fra er enkeltstående, hvorfor det ikke giver mig anledning til at foretage mig yderligere.

Jeg har tidligere udtalt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive (f.eks. ved at notere et minus eller et 0) at der ikke er fundet effekter at fratage (såfremt dette er tilfældet) selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget. (Det gælder efter min opfattelse også selv om det i rubrikken ovenover er angivet at der er sket visitation, og for så vidt allerede følger af denne oplysning at der ikke er fundet effekter at fratage når rubrikken om fratagne effekter ikke er udfyldt).

Jeg lægger således til grund at der har fundet visitation sted i alle tilfælde.

I de 7 tilfælde hvor tidspunktet for foretagelse af visitationen ikke er anført, er det ikke muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, hvorefter visitation skal ske før foreløbig anbringelse og lægeundersøgelse, har været overholdt. Min gennemgang nedenfor angår de øvrige 13 tilfælde hvor tidspunktet er angivet.

I 8 af de 13 tilfælde skete visitation samtidig med indbringelsen (og dermed før den foreløbige indsættelse og lægeundersøgelsen).

I de sidste 5 tilfælde er tidspunktet for den foreløbige anbringelse kun angivet i ét tilfælde. I dette tilfælde skete visitation 9 minutter før den foreløbige anbringelse. I de sidste 4 tilfælde gik der i det første tilfælde 19 minutter fra visitationen til lægeundersøgelsen. I det andet og tredje tilfælde gik der henholdsvis 25 og 35 minutter fra visitationen til det første tilsyn (der skete før lægeundersøgelsen). I det sidste tilfælde gik der 10 minutter fra visitationen til lægetilsynet (der skete samtidig med fremstilling for vagthavende).

Der er således i de 13 tilfælde hvor tidspunktet for visitationen er angivet, forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 1.

I alle 13 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitationen. I 8 tilfælde er visitationen foretaget af to polititjenestemænd. I 11 tilfælde er der alene angivet de pågældende polititjenestemænds initialer.

Af kundgørelsens § 13, stk. 5, fremgår det at navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

Til orientering for Politimesteren i Fredericia kan jeg oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har anmodet Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt det efter bestemmelsen er tilstrækkeligt at angive fornavne (min endelige rapport af 27. marts 2002).

I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse den 24. oktober 2001 har jeg i den anledning anført følgende:

”Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse af 20. august 2002 fra Rigspolitichefen. Heri er anført følgende:

’ ...

Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at det fremgår af detentionskundgørelsens § 13, stk. 5, at ’navnene på de polititjenestemænd, der har foretaget visitationen, skal noteret i detentionsrapporten’. Af kundgørelsens § 18, stk. 5, fremgår, at det skal noteret i detentionsrapporten, at tilsynet er udført med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand, der har udført tilsynet.

Politimesteren i Slagelse har i sin udtalelse af 16. juli 2002 under pkt. 24 oplyst, at det er indskærpet, at der skal ske anførelse af navn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem.

Rigspolitiet skal oplyse, at hensigten med de omtalte bestemmelser i §§ 13, stk. 5, og 18, stk. 5, i kundgørelsen er, at man på en sikker måde kan identificere den polititjenestemand, som har foretaget de konkrete dispositioner.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at den fremgangsmåde, som nu anvendes af Slagelse Politi, opfylder det omtalte identifikationskrav i bestemmelsen.

Det bemærkes, at Rigspolitiet over for Københavns Politi har udtrykt forståelse for, at man i denne politikreds ikke anfører polititjenestemandens navn, men alene polititjenestemandens tjenestenr.’

Justitsministeriet har tilsluttet sig det som Rigspolitichefen har anført.

Jeg forstår Rigspolitichefens udtalelse sådan at det – uanset at det af de nævnte bestemmelser i kundgørelsen fremgår at de pågældende polititjenestemandes navne skal anføres – er tilstrækkeligt at anføre initialer hvis blot det på en sikker måde er muligt at identificere den polititjenestemand som har foretaget dispositionen, f.eks. fordi det via initialerne i politiets sagsstyringssystem (POL-SAS) er muligt at finde frem til den pågældende polititjenestemand.

I den tidligere gældende kundgørelse (II, nr. 55, af 28. marts 1994) var det om tilsyn i § 17, stk. 5, anført at der skulle gøres notat om tilsyn med underskrift eller initialer. I den nugældende kundgørelse er det anført at der skal gøres notat med angivelse af navn. Umiddelbart synes det således efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse ikke længere at være tilstrækkeligt at der anføres initialer. Ordningen vedrørende Københavns Politi, som jeg er orienteret om i forbindelse med mine inspektioner af detentioner i denne politikreds, har jeg forstået som en dispensation fra kravet om angivelse af navn.

Jeg tager imidlertid til efterretning at det er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

Rigspolitichefen og Justitsministeriet har ikke direkte besvaret mit spørgsmål om hvorvidt det er tilstrækkeligt at anføre fornavn, men jeg udleder af Rigspolitichefens udtalelse og gengivelsen heri af Politimesteren i Slagelses indskærpelse af at der skal anføres navn eller initialer, at det ikke er tilstrækkeligt – heller ikke selv om der på det pågældende tidspunkt ikke er andre ansatte det pågældende sted med samme navn.

Hvis denne antagelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.”

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemandes identitet er angivet ved initialer i 11 tilfælde. Jeg går ud fra at angivelsen af initialerne på en sikker måde, fx via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemand.

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal en tilbageholdt der er frataget effekter der skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I detentionsrapporten er en rubrik til bemærkning såfremt den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere.

Den detentionsanbragte har i 13 af 20 tilfælde kvitteret for udlevering af effekter. I ét af disse tilfælde er der sat et minus i rubrikken til kvittering, og der er i stedet kvitteret i rubrikken ”fra politiet oplyses” i lægeerklæringen.

I de øvrige 7 tilfælde er det i 3 tilfælde angivet at den detentionsanbragte er frataget effekter, men der er ikke kvitteret herfor. I det ene tilfælde er det dog noteret at effekterne er udleveret. I 2 af de 7 tilfælde er der sat et minus i rubrikken ”kontante kr.”, og i det ene tilfælde er feltet ”nej” ud for anholdte-effekter tillige afkrydset. Der er (følgelig) ikke kvitteret for udlevering af effekter i disse 2 tilfælde. I sidste 2 tilfælde er det ikke angivet om den pågældende er frataget effekter, og der er heller ikke kvitteret for udlevering af effekter. Det drejer sig om anbringelsen den 21. januar 2002 (nævnt ovenfor) hvor det således slet ikke fremgår om den pågældende er blevet visiteret, og om anbringelsen den 16. februar 2002 hvor det er noteret hvem der visiterede den pågældende og tidspunktet herfor.

Dette er en fejl.

Feltet til bemærkninger såfremt den detentionsanbragte ikke ønskede at kvittere, er ikke udfyldt i noget tilfælde.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst

en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset 2 gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsenes lytte- og overvågningsudstyr). Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Fredericia politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld beder jeg politimesteren om oplysning herom.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af

klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

Som anført ovenfor under pkt. 2.1., har jeg som udgangspunkt ment at kunne begrænse min beskrivelse af min undersøgelse på dette punkt til at angå de fejl som går igen i alle eller næsten alle 20 tilfælde.

I detentionsrapporten er der en rubrik til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen. Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte.

Den af Fredericia politi anvendte detentionsrapport adskiller sig fra kundgørelsens bilag P152 derved at der kun findes én rubrik til angivelse af ”foreløbig/endelig indsat”. Bilag P152 har forskellige felter til angivelse af henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om denne udformning af detentionsrapporten under hensyn til Rigspolitichefens brev af 28. juni 2001 hvoraf det fremgår at lokalt udfærdigede detentionsrapporter skal indeholde samme oplysninger som blanket P152.

I 10 af 20 tilfælde mangler oplysning om tidspunkt for indsættelse. I disse tilfælde er det således ikke fuldt ud muligt at afgøre om der i alle tilfælde er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 1. Kun i 2 af de 20 tilfælde er det markeret om der er tale om foreløbig eller endelig anbringelse. I det ene af disse 2 tilfælde er tidspunktet for anbringelsen ikke noteret. I intet tilfælde er der angivet 2 tidspunkter, og det er således ikke umiddelbart muligt at afgøre ud fra det relevante afsnit i skemaet hvornår der skete henholdsvis foreløbig og endelig anbringelse. Dette kan dog udledes af oplysningerne om lægeundersøgelse, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. I de tilfælde hvor der er oplyst et tidspunkt for indsættelse, lægger jeg til grund at der er tale om tidspunktet for den fysiske anbringelse af

den anholdte i detentionen (hvilket formentlig vil være lig med den foreløbige anbringelse). Jeg lægger til grund at den anholdte er endeligt anbragt når der har fundet lægetilsyn sted. For så vidt angår det tilfælde hvor lægetilsynet skete på skadestuen, lægger jeg således til grund at den pågældende blev endeligt anbragt på det angivne tidspunkt (dvs. tidspunktet for indsættelsen).

Det er beklageligt at rubrikken om anbringelse i flere tilfælde ikke er udfyldt, jf. kundgørelsens § 22. Disse rubrikker danner som nævnt – sammen med oplysninger om løsladelse (eller evt. udtagelse af detentionen) – grundlaget for en effektiv kontrol med tilsynet med den detentionsanbragte. Jeg henviser også på dette punkt til min henstilling ovenfor under pkt. 2.

I alle 20 tilfælde er tilsynsskemaet på bagsiden af rapporten udfyldt.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse.

I 4 tilfælde var der tilsyn med den anholdte inden lægetilsynet, dvs. under den foreløbige anbringelse. I overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 2, medregnes selve detentionsanbringelsen ikke som et tilsyn. I ingen af disse 4 tilfælde er det ved et ”S” markeret, at der skete skærpet tilsynet som foreskrevet i kundgørelsens § 12, stk. 2, jf. § 19.

I ingen af de 4 tilfælde er tidspunktet for indsættelse angivet, hverken i rubrikken i detentionsrapporten eller i tilsynsskemaet på bagsiden. Det er derfor kun muligt at udlede hvor længe den anholdte minimum har været foreløbigt anbragt, dvs. fra det første tilsyn til lægeundersøgelsen. Der er vel typisk gået en halv time fra indsættelsen til det første tilsyn, men i mangel af sådanne oplysninger medregnes denne periode ikke. I de 4 tilfælde er der gået henholdsvis 10, 45, 45 og 60 minutter fra det første tilsyn til lægeundersøgelsen. I de 3 sidstnævnte tilfælde skete der mere end ét tilsyn før lægeundersøgelsen. Kun i ét tilfælde gik der mere end en

halv time mellem tilsyn og lægeundersøgelsen. Det drejer sig om anbringelsen den 18. februar 2002, hvor der gik 35 minutter fra det andet tilsyn til lægeundersøgelsen. Som nævnt var ingen af tilsynene under de foreløbige anbringelser skærpede. I 3 af de 4 tilfælde var der tale om både elektroniske tilsyn og tilsyn ved personligt fremmøde, mens der i det sidste tilfælde alene var tale om tilsyn ved personligt fremmøde.

I de 10 tilfælde hvor tidspunktet for indsættelse fremgår, gik der i 3 tilfælde mere end 30 minutter fra indsættelsen til lægetilsynet (her skete ingen tilsyn under den foreløbige anbringelse). Det drejer sig om anbringelserne den 19. januar 2002, den 21. januar 2002 og den 1. februar 2002 hvor der gik henholdsvis 50, 50 og 35 minutter fra indsættelsen til lægetilsynet.

I ét af de 10 tilfælde skete lægetilsynet på skadestuen, og der var derfor ikke tilsyn før lægeundersøgelsen i dette tilfælde. I de sidste 6 af de 10 tilfælde hvor indsættelsestidspunktet er angivet, er der gået henholdsvis 15, 18, 20, 20, 25, og 25 minutter fra indsættelsen til lægeundersøgelsen.

I de resterende 6 af de i alt 20 tilfælde fremgår tidspunktet for indsættelsen som nævnt ikke. I 5 af disse sager tages udgangspunkt i tidspunktet for fremstilling for vagthavende. I det sidste tilfælde mangler tidspunktet for fremstilling for vagthavende, og her tages udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen. I ét tilfælde er lægeundersøgelsen sket samtidig med fremstillingen for vagthavende. Der er i 4 tilfælde gået henholdsvis 19, 30, 65 og 65 minutter fra fremstillingen for vagthavende til lægeundersøgelsen. I det sidste tilfælde er der gået 15 minutter fra indbringelsen til lægeundersøgelsen. I de 2 tilfælde hvor der gik 65 minutter fra fremstillingen for vagthavende til lægeundersøgelsen, er der ikke gjort notater om tilsyn forud for lægeundersøgelsen.

Det er beklageligt at der i de nævnte tilfælde ikke blev ført skærpet tilsyn indtil der havde fundet lægeundersøgelse sted.

Jeg går ud fra at den detentionsanbragtes tilstand i ingen af de tilfælde hvor foreløbig anbringelse fandt sted, nødvendiggjorde tilsyn hyppigere end sket.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af reglerne om skærpet tilsyn, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Med hensyn til vurderingen af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge, til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring. Det fremgår i 2 tilfælde at der er sket afhøring eller fremstilling (for retten, går jeg ud fra) inden løsladelsen. I 7 af de 20 tilfælde er tidspunktet for løsladelse identisk med det noterede tidspunkt for udlevering af fratagne effekter. I 3 tilfælde er der angivet et gentagelsestegn eller ”do” i rubrikkerne ”anholdteeffekter udleveret af pb/pa” og/eller ”dato”. Linjen til angivelse af tidspunkt er ikke udfyldt med sådanne tegn, men jeg lægger til grund at gentagelsen skulle omfatte hele linjen vedrørende anholdte-effekter og ikke kun de markerede. I ét tilfælde er udlevering af effekter sket 3 minutter efter løsladelsen. I de resterende 9 tilfælde mangler notat om tidspunkt for udlevering af effekter og i ét enkelt også for løsladelse. Det drejer sig om anbringelsen den 26. januar 2002. Dette tilfælde indgår ikke i det følgende der således omfatter 19 tilfælde.

Jeg bemærker generelt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, f.eks. ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn.

I 9 tilfælde er der gjort notat om tilsyn indenfor den sidste halve time inden løsladelse. I de øvrige 9 tilfælde er der gået henholdsvis 33, 45, 50 (3 tilfælde), 65, 72, 99 og 145 minutter. I det sidste af de 19 tilfælde skete sidste tilsyn en halv time før afhøring. Herefter skete fremstilling (for retten) 2 timer og 45 minutter efter

afhøringen. Løsladelsen skete 1 time og 45 minutter efter fremstillingen. Der er ikke gjort notater om tilsyn efter afhøringen og fremstillingen.

Det er beklageligt at der (tilsyneladende) i disse 10 tilfælde ikke er udført tilsyn i den sidste del af anbringelsen (eller at der ikke er gjort notat om udførte tilsyn). Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.

Der er sket tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 1, i hovedparten af tilfældene i de 20 rapporter. I de fleste tilfælde er der tale om tilsyn med præcis en halv times interval. 30-minutters-reglen er dog ikke overholdt i alle tilfælde. I alt har der været tale om 11 overskridelser med 5 minutter, 1 overskridelse med 6 minutter og 3 overskridelser med 10 minutter.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.

I alle 20 rapporter er tidspunkterne for de enkelte tilsyn angivet. I 2 tilfælde mangler navnet på den polititjenestemand der udførte tilsynet. Navne er i alle tilfælde angivet ved initialer eller gentagelsestegn.

Om anvendelsen af initialer henviser jeg til det under pkt. 2.4.2. anførte.

De 2 første tilsyn skal, som nævnt ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Jeg har i tilknytning til denne regel i forbindelse med min inspektion af detentionen i Slagelse bl.a. anført følgende (i min rapport af 27. marts 2002):

”...

Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2 og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved fremmøde de første to gange, også selv om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

Såfremt denne forståelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.

...”

I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende inspektion af detentionen i Slagelse den 24. oktober 2001 har jeg i den anledning anført følgende:

”Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen. I Rigspolitichefens udtalelse af 20. august 2002 er om dette spørgsmål anført følgende:

’...

Rigspolitiet kan tilslutte sig ombudsmandens fortolkning af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 2. Idet bestemmelsen øjensynligt har været anvendt forskelligt i politikredsene, har Rigspolitiet i en skrivelse til politikredsene præciseret, at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse, inden man kan benytte den elektroniske overvågning.

Rigspolitiet vil ved revidering af kundgørelsen foretage en præcisering af kundgørelsens § 18, stk. 2.’

Justitsministeriet har tilsluttet sig det af Rigspolitichefen anførte.

Jeg tager det oplyste til efterretning.”

Det er i alle tilfælde angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde eller elektronisk). I få tilfælde er det markeret med et gentagelsestegn.

Kun i 6 tilfælde er de 2 første tilsyn sket ved personligt fremmøde. I 3 tilfælde er alene det første tilsyn sket ved personligt fremmøde, mens det andet skete elektronisk.

Kundgørelsen er således ikke overholdt i 14 tilfælde, hvilket er beklageligt.

Hvis tilsyn før lægeundersøgelsen og selve lægeundersøgelsen medregnes som tilsyn er de 2 første tilsyn i de 3 netop nævnte tilfælde sket ved personligt fremmøde.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til personligt fremmøde de første 2 gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

I 2 af de tilfælde hvor de 2 første tilsyn skete ved personligt fremmøde, har lægen anført i lægeerklæringen at der skulle føres særligt tilsyn med den anbragte ("skærpet observation" og "skal tilses i rummet hver ½ time). I disse 2 tilfælde var hovedparten af de efterfølgende tilsyn (de 2 første undtaget) elektroniske.

Det er kritisabelt at lægens anvisninger ikke blev iagttaget. Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.

Rubrikkerne til den tilsynsførendes bemærkninger er udfyldt i 3 af de 20 tilfælde. I de øvrige 17 tilfælde er der gjort korte notater, i nogle tilfælde ved anvendelse af gentagelsestegn.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser, og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Løsladelsestidspunktet er i alle tilfælde, bortset fra ét, noteret i detentionsrapporten.

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

Da der er tale om et enkeltstående tilfælde hvor løsladelsestidspunktet ikke er anført, giver det mig ikke anledning til at foretage mig yderligere.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen, og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolicehovedens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænnings- og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er kun udfyldt i ét tilfælde.

På grund af manglende notat herom er det ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1, i de øvrige 19 tilfælde.

Det er beklageligt at der i 19 tilfælde ikke er notat i rubrikken om vejledning efter kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2. Jeg henstiller også på dette punkt til politimesteren at indskærpe notatpligten, og jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

Jeg beder desuden politimesteren om en udtalelse om hvorvidt vejledning er sket i de 19 tilfælde.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Fredericia, Justitsministeriet, Folketingets Retsudvalg og Rigspolitichefen.

Lennart Frandsen
Inspektionschef